

Úloha

Nadchádza ďalšia adventná nedeľa a my si znova sadneme do svojej izby, rozhliadneme sa okolo seba a popremýšľame nad tým, čo z týchto všetkých vecí, ktoré nám v izbe zaberajú miesto, skutočne potrebujeme. Pokúsime sa nájsť aspoň jednu vec, ktorú toľko nepotrebujeme a zamyslíme sa nad tým, komu by mohla pomôcť, alebo urobiť radosť. Túto vec potom tomuto človeku podarujeme a zapíšeme si ju.

Druhá vec, ktorú darujeme: _____

Komu ju darujeme: _____

Pomôže daná vec človeku? _____

Bude z nej mať daný človek radosť? _____

Adventníček

Milé deti!

Aj vám tie dni utekajú tak rýchlo, ako mne? Ani sme sa nenazdali a tretia adventná nedeľa je už tu! Neviem ako vy, ale ja trávim svoje dni meditáciou, modlitbou a hľadaním pokoja v mojej duši. Pomáha mi to myslieť čistejšie a vďaka tomu aj lepšie sa starať o svojich blízkych, ktorí potrebujú moju pomoc.

Skúste sa aj vy zahľadieť do seba a pomôcť ľuďom v okolí, ktorí to nemajú ľahké, či už načúvaním, milým slovom alebo jednoduchým objatím. Uvidíte, že vianočné sviatky sa vám budú tráviť krajšie a vo väčšej pohode!

Teraz sa vrhnime na pár slov o advente, aby sme si znova pripomenuli, o čom je. Pripravený je pre vás aj ďalší príbeh a pokračovanie úlohy. Vidíme sa poslednú adventnú nedeľu!

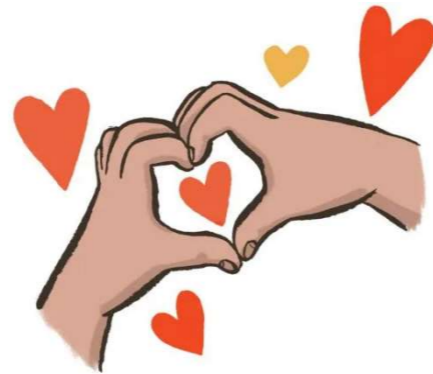

Pár slov na zamyslenie

To, že advent je obdobím pokoja, mieru a lásky počúvame stále. Všetci už dávno vieme, že cez toto obdobie je potrebné priblížiť sa k Bohu. Viem, že veľa z vás to už nudí čítať a počúvať stále dookola, ale mám pre vás jedno tajomstvo. Týmto opakovaním si vieme veci lepšie prilnúť k srdcu a tak im pomáhamo, aby sa stali realitou. Čím častejšie budeme lásku dávať, tým častejšie sa nám bude vracat späť. Čím viac budeme meditovať a robiť veci, ktoré nás robia šťastnými, tým ľahšie ku nám príde pokoj a zmierenie. A čím častejšie budeme čítať a počúvať o tom, že všetky tieto veci sú dôležité robiť, tým viac nám to bude náš mozog pripomínať. Verte mi deti, veta „opakovanie je matka múdrosti“ nie je tak k smiechu. Priblížiť sa k Bohu častokrát nie je také ľahké, cesty bývajú trnité, ale čím viac budeme veriť a konať, tým ľahšie sa nám po tejto ceste bude kráčať. A to najmä vďaka tomu, že v tom nie sme sami. Naši priatelia a rodičia stoja pri nás, aby nás viedli. Na nich sa môžeme vždy spoľahnúť.

Láska

Láska je veľmi krásna a silná vec. Je to pocit, ktorý máme k ľuďom, ktorých máme radi. Môžeme mať lásku k rodičom, kamarátom, domácim zvieratám alebo aj k veciam, ktoré nás robia šťastnými. Láska nie je len o tom, že niekoho objímeme alebo mu povieme, že ho máme radi, ale aj o tom, že sa oňho staráme a pomáhamo mu.

Láska je, keď si niekto spomenie na naše narodeniny a daruje nám darček. Láska je aj keď sa s niekým podelíme o posledný kúsok čokolády alebo keď niekoho podržíme vtedy, keď to najviac potrebuje. Láska je, keď sa niekto usmeje, aj keď je smutný, a svojím úsmevom nás rozveselí.

Láska je dôležitá, pretože nám pomáha byť lepšími ľuďmi. Ak sa budeme navzájom milovať a pomáhať si, tento svet bude oveľa krajší. Láska nás robí šťastnými a silnými.

Príbeh

V malej dedinke na okraji lesa žila dievčatko menom Marienka. Každý rok sa tešila na adventný čas, pretože vedela, že to je obdobie očakávania a prípravy na Vianoce. Každý večer, keď sa zotmelo, zapálila s rodinou jednu sviečku na adventnom venci a spoločne si pripomínali význam Vianoc. Ale tento rok bol iný. Marienka cítila, že advent má pre ňu ešte niečo zvláštne pripravené.

Jedného mrazivého rána, keď prvý sneh zahalil krajinu, sa Marienka rozhodla, že pôjde na prechádzku do lesa. Milovala tú krásu zimy, keď všetko okolo bolo pokryté bielou perinou. Zobrala si teplý kabát, čiapku a rukavice a vydala sa na cestu. Ako kráčala po snehu, všetko okolo bolo ticho, len sneh jej jemne škripal pod nohami. Po chvíli sa dostala hlbšie do lesa, kde stromy vytvárali akýsi chrám z vetiev a snehu. Tu zrazu zbadala niečo nezvyčajné. Na snehu ležal malý zlatý zvonček. Bol úplne iný ako ostatné zvončeky, ktoré videla na Vianoce. Tento mal zaujímavý lesk a v jeho zvuku bolo niečo magické. Marienka sa zohla, vzala zvonček do ruky a začula jemný šepot. „Tento zvonček ti ukáže, čo je pravý zmysel adventného času,“ ozval sa hlas, ktorý prichádzal z lesa. Marienka sa zľakla, no rozhodla sa nasledovať hlas. „Čo mám robiť?“ spýtala sa Marienka opatrne. „Pod' so mnou, Marienka. Pod' a zisti, čo znamená pravý advent,“ odpovedal hlas a zvonček sa v jej rukách jemne rozoznel.

Marienka sa vybrala za hlasom, ktorý ju viedol hlbšie do lesa. Po chvíli sa dostala na miesto, kde stál starý, pokrútený strom, ktorý vyzeral, ako by bol celý pokrytý snehom a ľadom. Zrazu sa pred ňou objavil starý muž s dlhými bielymi vlasmi a dobrotivým úsmevom. „Kto si?“ spýtala sa Marienka. „Som Strážca adventu,“ odpovedal starý muž. „A tento les ti ukáže, čo znamená pravý dar adventu.“ Strážca pokynul rukou a na zemi sa objavili malé stopy. „Pod', Marienka. Tieto stopy vedú k niečomu dôležitému.“

Marienka začala kráčať po stopách a po chvíli sa dostala k malému domčeku. Dvere sa otvorili a vo vnútri videla starú ženu, ktorá sa usmievala a pripravovala vianočné pečivo. „Toto je dom lásky,“ povedal Strážca. „Túto ženu poznáš, je to tvoja babička. Čo ti najviac dala počas tvojho života?“ Marienka sa zamyslela. „Lásku, pokoj, starostlivosť...“ „A to je pravý dar adventu,“ povedal Strážca. „Nielen darčeky, ale aj láska, ktorú dávame druhým. Advent je čas, kedy sa pripravujeme na lásku, ktorá prichádza na Vianoce. Táto láska je najväčší dar, aký môžeme dať.“

Marienka si uvedomila, že skutočný zmysel adventu nie je len v darčekom a vianočných ozdobách, ale v láske a добрôte, ktoré dávame a prijímame. S úsmevom sa vrátila domov, kde jej rodičia práve zapálili poslednú sviečku na adventnom venci. Marienka vedela, že tento adventný čas bol pre ňu nezabudnuteľný, pretože sa naučila, že najväčším darom je láska, ktorú môžeme darovať druhým.

A tak každý rok počas adventu Marienka spomínala na zázrak, ktorý zažila v lese, a v srdci nosila tú pravú radosť z lásky, ktorá je najkrajším darom na Vianoce.

